

Pia Lundqvist

Vem är Du?

- Pia Lundqvist heter jag, är 36 år gammal. Skild sedan fem år tillbaka, har två barn, Maria 13 och Tobias 11 år. Bor i Nyköping, men är född i Etiopien. Där bodde jag tills jag var nio år, gick i en svensk skola som bara hade en enda klass där alla var i olika åldrar.

Vad arbetar Du med?

- Jag är sekreterare på Leverindus marknadsavdelning. Men detta är inte mitt första arbete inom Leverindus. För 18 år sedan gick jag sista året på gymnasiet och skulle göra min praktik. Jag fick plats på Sunlight, vilket jag tackar min lyckliga stjärna för idag! Jag fick sedan fast anställning med en gång och började med att springa med posten. Orderkontoret blev nästa och nu är jag alltså sekreterare. Eller som jag betraktar det själv, marknadsassistent, för jag har mycket eget ansvar.

Hur är det att arbeta på Leverindus?

- Mycket, mycket bra! Arbetskamraterna, andan, relationerna chef - sekreterare... Jag trivs så väldigt bra.

- Företaget satsar på oss, det känns uppmuntrande. Jag och de andra sekreterarna har t ex fått gå en högre administrativ utbildning. En kväll i veckan under två år, ganska tufft men lärorikt. Vi läste bl a data, marknadsföring och ekonomi. Och jag har haft förmånen att få åka till fabriken i Schweiz på utbildning/konferens två gånger.

Finns någon typisk arbetsdag?

- Mitt arbete är väldigt flexibelt, så det är svårt att säga på morgonen hur en dag kommer att bli. Jag arbetar från åtta till fem-halv sex ungefär. En del övertid med andra ord. Jag talar alltid mycket i telefonen och skriver offerter varje dag. Jag är väl inte arbetsnarkoman, men väl arbetsmänniska. Trivs när jag har mycket att göra, med större projekt och eget ansvar.

- Två perioder är jäktigare än vanligt. Det är januari och efter semestrarna. I augusti har vi alltid en utbildningskonferens som ofta läggs utomlands. Då är det mycket material som måste vara färdigt. OH-material, kampanjer, trycksaker. Och allt ska helst vara klart dagen innan man har fått uppdraget!

Vad är det roligaste i ditt jobb?

- Alla kontakter man får. Man får lära känna så mycket folk! Det svåraste är

att det är så kort framförhållning, vilket gör det svårt att planera sitt arbete.

Vad gör Du på fritiden?

- Den lilla fritid jag har umgås jag med mina barn. De bor hos sin pappa, men ganska nära mig, så jag försöker att träffa dem så ofta jag kan. Jag tycker också om att läsa, promenera och cykla.

Har Du några laster?

- Jag röker väl ett paket om dagen. Jag har inget körkort och skulle ju kunna sluta röka och lägga pengarna på att ta körkort i stället... Barnen tycker inte om att jag röker, det är inte bra för miljön, och det är definitivt inte bra för mig själv, varken för kropp eller ekonomi.

Bästa/sämsta TV-program?

- Bäst är Kryzz, jag tycker om tävlingsprogram. Sämst är Twin Peaks.

Ditt lyckligaste ögonblick?

- När jag fick mina barn.
- Sorgligast var när jag fick reda på att min son är döv och när min pappa hastigt gick bort vid bara 52 års ålder.

Vilken är Din bästa sida?

- Jag är glad och sprallig. Ung i sinnet, känner mig som 25. Sämsta sidan kanske är att jag har kort stubin. Jag kan bli irriterad för små saker.

Någonting Du saknar hos Dig själv?

- Min dröm har länge varit att få arbeta utomlands. Men jag saknar förmågan, eller kanske modet, att ta steget. Och jag skjuter gärna upp saker jag ska göra.

Hur tror Du andra uppfattar Dig?

- Glad, positiv, ställer upp. Det känner jag eftersom jag får så mycket samtal från alla håll.

Någon Du beundrar?

- Min son. Han pendlar mellan Nyköping och Stockholm varje dag, där han går på Manillaskolan, en skola för döva barn. Det har han gjort i fyra år nu, men inte en enda gång har han klagat. Jag beundrar också mina barns far. Han är fantastisk och har klarat av barnens uppfostran jättefint!

Någon Du skulle vilja träffa?

- Min pappa. Han dog för tio år sedan, honom har jag mycket att säga. Och Bruce Springsteen skulle heller inte vara så dumt att få träffa.

Någon personlig önskedröm?

- Att få arbeta utomlands. Att mina barn ska få vara friska och lyckas.

Önskedröm för Leverindus?

- Jag har alltid upplevt företaget som ett vinstföretag. Jag hoppas på fortsatta framgångar för Leverindus.

Hur ser Ditt liv ut år 2010?

- Jag är 56 år och mitt uppe i karriären. Jag är omgift med en underbar man. Jag vill inte åldras ensam, men har inte hittat Honom ännu. Och så har jag fyra barnbarn.

Hur ser Leverindus ut år 2010?

- Leverindus finns kvar, men inte Leverfabriken. Det finns fortfarande en marknad för våra produkter - kanske ännu större med tanke på miljöprodukterna.

Omvärlden?

- Alldeles för mycket händer i världen. För oroligt. Fortsätter det som idag, blir det ett tredje världskrig. Och det kommer att starta i Europa tror jag.

- Miljön ska jag inte uttala mig om, för jag hjälper ju till att förstöra den - jag röker ju. Men naturligtvis vill jag att miljön ska bli bättre. Industrin kommer att satsa mer, de har trycket på sig. Men det är fel att använda miljön som säljargument, som vissa av våra konkurrenter har gjort.

Om Du var ett djur, vilket?

- Hund. Den är människans bästa djurvän och blir oftast behandlad som en människa. Ibland bättre!

AV Anna-Carin Gustafson